

Hovedtalen til Lene Maria Christensen, modtager af Lauritzen Prisen 2011. Taler: Lars C.W. Wallenberg:

At blive typecastet til et bestemt rollefag, er nok noget af det værste og mest lammende en skuespiller kan komme ud for. For er man en gang sat i bås, skal der meget til, for at bryde den genremæssige trædemølle.

Hvis man types som isdronning - ender man alt for ofte med kun at blive forbundet med den slags roller, og hvis man types som den naive type, kan det gå én ligeså.

Trods sit gennembrud som Constanze i Peter Shaffers "Amadeus" for 10 år siden, blev Lene Maria Christensen i den forbindelse hurtigt castet til de lette - ofte lidt naive roller, hvad der blot er en sidefacit af det, dagens prismodtager kan: Nemlig at spille på den sprøde følsomhed, der i den grad både ryster, men også afspejler det, vi alle kender: Den almenmenneskelige sårbarhed der gemmes bag en maske af påtaget selvsikkerhed.

En anden af Lauritzen prisens modtagere sad i mange år ligeledes fast i samme typecastings-type, som den søde naive pige, selvom de fleste sikkert har glemt eller fortrængt det. Vi taler her om Ghita Nørby, der i mere end 10 år måtte trækkes med at spille den kønne unge pige a la "Baronessen på benzintanken" - lige indtil det øjeblik hvor instruktøren Erling Schroeder gav hende chancen til at spille såkaldt seriøse roller - siden kender alle jo, hvordan det er gået for Ghita. Nu får vi at se om Lene Maria Christensen så forstår at følge op i de store fodspor, men talentet er der - det er der ikke tvivl om.

En af de ting som Lauritzen priskomiteen slår til lyd for, er at denne pris ikke blot skal gives til en skuespiller for såkaldt lang og tro tjeneste. Lauritzen-prisen gives som en påskønnelse af dét også at tænke og udøve faget visionært, at vise et åbenlyst talent, der så også peger frem i tiden, og her er Lene Maria Christensen igen et godt eksempel. For er der noget hun er, så er det skævt, men på den helt rigtige og underspillede måde. En vinkling som på en eller anden måde er ny inden for dansk scene og filmkunst, men også en vinkling, der synes international på sin egen, næsten generte måde.

Kære Lene Maria Christensen. Du har på ingen måde grund til at føle dig genert. Det, du gør og det du står for, er på alle måder guld værd, og hvorfor så ikke måle guld med guld? Så tillykke med Lauritzen prisen 2011 og den kvarte million, der følger med i kølvandet. Vi glæder os til at se, hvor du bringer dansk skuespilkunst hen, også i årene fremover. Tillykke.